

Vydali se do Klopotovského údolí

Kostelec nad Orlicí – Na další ze svých výletů se vydali turisté z Kostelce nad Orlicí, a sice do Nového Města nad Metují.

K Novému Městu přitékají a vlévají se do Metuje tři potoky. Údolím zvaným Husí krky Janovský, Klopotovským údolím Bohdašinský a Libchyňský stejnojmenným. Všechna ta údolí jsou vlastně soutěskami a rychle tekoucí potoky tam tvoří několik menších vodopádů. Vloni v srpnu jsme kolem Libchyňského potoka šli na Sendraž a v minulých letech i údolím Janovského potoka do Zákraví. Klopotovské na nás čekalo v sobotu 26. února.

Vlakem nás 16 členů i nečlenů SK Turista dorazilo na nádraží v Novém Městě nad Metují, odkud jsme se za chladného slunečního počasí vydali nejprve do města. Nové Město, které je od roku 1950 městskou památkovou rezervací, je poměrně velké, žije zde skoro 10 tisíc obyvatel.

Náměstí se chlubí renesančními domy

Na skalnatém ostrohu obtékaného ze tří stran řekou Metuje, město založil v roce 1501 Jan Černický z Kácova a již před tím začal stavět své sídlo gotický hrad. První přestavbu z hradu na zámek provedli Pern-

štejnové a dnešní podoba pochází z let 1901 až 1909. V restituci byl zámek vrácen Josefu Bartoňovi. Zachovaly se jak hradby, tak překrásné Husovo náměstí s původními renesančními domy v podobě z doby Vojtěcha z Pernštejna s podloubím a částí opevnění.

V místě, kde stávala Krajská brána, pod věží Zázvorkou jsme obdivovali výhled do údolí Metuje a alegorii (sochu) Metuje s pozlacenými vlasy od Olbrama Zoubka. Po hradbách (za náměstím), kde je opět vyhlídka a je vidět také na barokní areál kláštera Milosrdných bratří s kostelem Narození Panny Marie, jsme došli ke kostelu Nejsvětější Trojice a Husovo náměstí.

Juránkova vyhlídka

Dnešní podoba kostela s mohutnou vysokou hranolovitou věží pochází z roku 1541. Před ním stojí socha zakladatele města. Z náměstí jsme vyšli v místě kde stávala tak zvaná Horská brána, sešli dolů k řece a přes most a dál po lesní cestě nahoru až ke zřícenině hradu Výrov.

Hrad či tvrz vznikla nejspíš ve 14. století a patřily k němu okolní vesnice. Za husitských válek byl vážně poškozen a později sloužil jako vězení.

Dnes je tam k vidění několik zdí a čtvercové prostranství v místě, kde stávala hlavní budova (věž). Hlavní atrakcí je Juránkova vyhlídka, odkud je skutečně překrásný výhled na takzvaný Betlém – panoráma města, věž zámku, kostel Nejsvětější Trojice, domy ve svahu a hradby s pevnostními věžemi. Vpravo dál na obzoru nová věž a areál bývalého kláštera a nová výstavba.

Jan Juránek (1910-1999) byl učitel, historik, fotograf, architekt, muzejní pracovník a čestný občan města. Vedle hradu je palouk, na němž stojí 8 křížů. Každý rok na Velký pátek jde z města procesí, jeden kříž donese a zde se postaví. Staré padlé kříže se neobnovují.

Z Výrova jsme se dostali k hlavnímu cíli, a to do Klopotovského údolí. Hned na začátku jsou dvě obory. V první byla k vidění divoká prasata, pobíhalo tam sele, bachyně a dva kňouři. V dřevěném přístřešku poletovalo několik druhů ptáků. Kousek dál je další oploceň pozemek, ve kterém je vysoká zvěř, ta však byla skrytá tak, že jsme ji neviděli.

Údolí stále mírně stoupá, vede jím asfaltová cesta a kolem ní teče Bohdašinský potok usměrněný regulací. V tomto čase byl zcela zamrzlý a cesta z větší části ledová. Museli jsme

jít velmi opatrně. Na stránkách se vyskytovaly zledovatělé vodopády a zamrzlé potůčky. Údolí je tak hluboké, že se dolů slunce vůbec nedostane a těžší studený vzduch udržuje stálou teplotu pod dechem mrazu.

Kostel jako významná památka

Bez úrazu jsme došli k dřevěnému kostelu ve Slavoňově, do slunečního svitu a znatelně teplejšího vzduchu. Jméno Slavoňov dostala obec pravděpodobně po zakladateli prvního kostela arcijáhnu Slavoňovi kolem roku 1167. Dnes tu stojí vzácný dřevěný kostel svatého Jana Křtitele uprostřed hřbitova, jež byl postaven roku 1553, „zafinancovaný“ Janem Kotlačkou a jeho synem bohatým sedlákem nebo zemanem.

Samostatně stojící zvonice pochází ze 16. století. Vnitřek kostela je vyzdoben vzácnými lidovými malbami, květinovými ornamenty a deskovými obrazy. Slavoňovský kostel byl zařazen jako významná památka do katalogu UNESCO.

Po návštěvě kostelíka jsme si zašli do místní hospody k obědu a odpočinku, abychom pokračovali přes Blažkov lesem k lázním Rezek.

V dřívější době byl Rezek pro občany Nového Města vý-

znamným místem, kde se konaly poutě, zábavy a chodilo se tam na procházky zakončené v restauraci. Lázeňský dům došel po znárodnění svaz mládeže a pořádaly se zde školení a semináře. Budova vypadá zachovale a je zvenku opravená, ale jinak je tam pusto. Kousek vedle stojí kaple svaté Barbory postavená v letech 1736 až 1737. Vpravo od ní vyvěrá silný pramen léčivé velmi kvalitní vody s mírným obsahem hořčičku. Vodu využívali místní lidé od nepaměti k léčení. Popularita léčivé vody vedla konšele města k tomu, že 7.června 1735 odhlasovali výstavbu obecních lázní. Po pěti letech zde stál lázeňský dům a hospodské stavení. Na Rezek začali přijíždět významní hosté i cizinci. Roku 1922 byla budova zvýšena o jedno patro do dnešní podoby. Do Nového Města je z Rezku jen 2,5 kilometru po asfaltové silničce.

Po schodech pod Zázvorkou jsme se vrátili na Husovo náměstí a po necelé hodině spěchali na nádraží a domů. Nachodili jsme asi 14 kilometrů pod vedením paní Jany Culkové, která výlet připravila a o všem nám vyprávěla. Spokojení příjemně unavení s novými dojmy a poučením jsme vrátili do Kostelce nad Orlicí.

Text a fotografie Otto Šabart

